

Το ημερολόγιο της διαμονής μας
στη Θεσσαλονίκη (31.3.-9.4.2012)

Σάββατο 31 Μαρτίου (καιρός συννεφιασμένος με ισχυρούς ανέμους)

Ώρα συνάντησης: 5 το πρωί.

Έγκαιρη αναχώρηση με ιδιωτικά αυτοκίνητα.

Διαδρομή μέσω Semmering (ο άνεμος ήταν πάρα πολύ δυνατός για το καημένο μου αμάξι, με αποτέλεσμα να υπάρξουν αρκετά ειρωνικά σχόλια – όμως η εκδίκηση είναι ένα πιάτο που τρώγεται κρύο: όταν το αυτοκίνητο του Wolfi έμεινε από μπαταρία, τη λύση έδωσε το δικό μου αυτοκίνητο, παρά το προχωρημένο της ηλικίας του!! :-)) για το αεροδρόμιο Schwechat της Βιέννης. Μικρό διάλλειμα για καφέ μετά το Semmering. Στις 7 και 35 είμαστε στο πάρκινγκ και στις 8 παραδίδουμε τις αποσκευές. Χάρη στην Elfi, η οποία έκανε για όλους μας τη διαδικασία μέσω διαδικτύου, γλιτώνουμε το check in. ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ Elfi! Η αναχώρηση καθυστερεί λόγω ισχυρών ανέμων για περίπου μισή ώρα. Στις 10 και 25 απογειωνόμαστε!

Μετά από μια αρκετά ταραχώδη, πραγματικά ανώμαλη πτήση στην αρχή, φτάνουμε στη Θεσσαλονίκη «μας» στη 1 το μεσημέρι. Και αυτή τη φορά μας υποδέχτηκαν πολύ εγκάρδια οι φίλοι μας (Βασίλης, Ξανθίππη, Έλλη, Πάνος, Στέλιος, Σάκης...) με στολές, δαφνοστεφάνια και γλυκίσματα! Επιτέλους είμαστε πάλι «σπίτι μας» με τους Έλληνες φίλους μας! Το λεωφορείο μάς πήγε κατευθείαν για μεσημεριανό φαγητό στη φοιτητική εστία, όπου υπήρχε ένας πραγματικά εξάίσιος μπουφές! Στη συνέχεια κατά τις 4 το απόγευμα πήγαμε με το λεωφορείο στο ξενοδοχείο Park στο κέντρο της Θεσσαλονίκης. Μοιραστήκαμε στα δωμάτια και μετά από μια σύντομη ξεκούραση, ξεκινήσαμε στις έξι και τέταρτο για τη Θέρμη! Το λεωφορείο, που μας

μετέφερε, είχε το κατάλληλο όνομα: «Crazy Holidays»! Μας συνόδεψαν η Τασούλα και η Μαρία και επισκεφτήκαμε το φράγμα κοντά στη Θέρμη, όπου συναντήσαμε τον Κώστα και μερικούς άλλους.

Κάναμε μια μικρή βόλτα γύρω από τη λίμνη, θαυμάσαμε την πανίδα (χελώνες, κύκνοι και άλλα ζώα) και φυσικά – πώς θα

μπορούσε να είναι αλλιώς – υπήρχε κι ένα μικρό κολατσιό: χαλβάς!

γλέντι για όλους
Παράλληλα με
μας.

Μμμ γευστικότατος! Μετά το φαγητό, επιτέλους άρχισε ο ΧΟΡΟΣ! Κάναμε πρόβαστο πολιτιστικό κέντρο της Θέρμης, όπου συναντήσαμε πολλούς παλιούς

γνωστούς (Ωραία, Φωτεινή, Χρήστος x3, Σάκης...). Μετά την πρόβα ακολούθησε και τέλος υπήρξε ένας «μικρός» μπουφές... το χορό ανταλλάξαμε τα νέα και τα δώρα

Καληνύχτα είπαμε στις 2 το πρωί!

Κυριακή 1 Απριλίου (πολύ ισχυροί άνεμοι)

Μετά από μια σύντομη νύχτα κι ένα καλό πρωινό, το σημερινό πρόγραμμα περιλάμβανε μια εκδρομή στις Σέρρες. Στα πλαίσια αυτής της εκδρομής επισκεφτήκαμε το πανέμορφο σπήλαιο της Αλιστράτης. Δεν έχω ξαναδεί τόσο υπέροχους και τεράστιους σταλαγμίτες και σταλακτίτες (οι αντίστοιχοι του σπηλαίου Lurgrotte είναι μικροσκοπικοί σε σχέση μ' εκείνους της Αλιστράτης). Απολαύσαμε την ξενάγηση, που μας έκανε μια νεαρή κυρία, η οποία άλλαζε ανάμεσα σε ελληνικά και αγγλικά

τουλάχιστον τόσο γρήγορα, όσο η Ρούλα από τα αγγλικά στα γερμανικά, στα ελληνικά ή στα ιταλικά! Στη συνέχεια μερικοί επισκέφτηκαν το κοντινό φαράγγι, όπου απόλαυσαν τη θέα, την υπέροχη ολάνθιστη φύση και τον ήλιο! Άλλοι ξεκουράστηκαν μετά την κουραστική ;-) επίσκεψη στο σπήλαιο πίνοντας έναν ελληνικό καφέ.

Βγάλαμε στα γρήγορα μια ομαδική φωτογραφία και συνεχίσαμε το ταξίδι για τις Σέρρες. Στην πλατεία μας υποδέχτηκαν ο Σάκης και πολλοί άλλοι από τα διάφορα χορευτικά και μας οδήγησαν κατευθείαν στην ταβέρνα, όπου – πώς θα μπορούσε να είναι διαφορετικά – μας περίμενε καλό φαγητό και οι μουσικοί. Οι ζουρνάδες μας τρύπησαν τ' αυτιά αλλά ήταν τέλεια! Κατά τις

6 και τέταρτο αναχωρήσαμε και ξεκινήσαμε να ψάχνουμε – δηλαδή ο οδηγός του λεωφορείου και ο Βασίλης – τη λίμνη Κερκίνη, η οποία ήταν πολύς μακριά... Τελικά τη βρήκαμε και

κάναμε ένα σύντομο περίπατο, ενώ

φυσούσε ένας

παγωμένος άνεμος. Κατά τις 8μμ φτάσαμε στο ξενοδοχείο μας και μετά είχαμε ένα «ελεύθερο» βράδυ: φύγαμε για το «μπιτ παζάρ»!!!! Ακόμα μια υπέροχη μέρα με τους Έλληνες φίλους μας έφτασε στο τέλος της.

Δευτέρα 2 Απριλίου (πότε συννεφιά, πότε ηλιοφάνεια)

Χορτάσαμε τον ύπνο μας, πήραμε πρωινό και κάναμε μια βόλτα με τον Hubert μέχρι το δισκοπωλείο (όπως κάθε φορά, δε βγήκαμε από το μαγαζί χωρίς κάποιο cd) και στις 10 και μισή είχαμε ραντεβού με τη Ρούλα, την καλύτερη ξεναγό της Θεσσαλονίκης!! Η εναλλαγή που κάνει από τη μία γλώσσα στην

άλλη στα μέσα της πρότασης είναι απλά μεγαλοφυής!! Μας έδειξε πάλι υπέροχες γωνιές της αγαπημένης μου πόλης: τα τουρκικά κτίσματα, την ιουδαϊκή συνοικία και άλλα αξιοθέατα. Μετά πήγαμε με το λεωφορείο 14 (μικρό αλλά δυσάρεστο περιστατικό: κάποιος έκλεψε το πορτοφόλι της Άννας) στην καλύτερη ταβέρνα της πόλης, στον Ρίζο! Και αυτή τη φορά μας περιποιήθηκε με εξαιρετικό φαγητό: οστρακοειδή και και ορεκτικά, θαλασσινά, και... Ευχαριστούμε Ρίζο!!

Στη συνέχεια ξεκουραστήκαμε λίγο βράδυ. Ήμασταν μνήμης για τον Γιώργο Λαμπρογιώτα (ένας χοροδιδάσκαλος του ΧΟΘ), ο οποίος πέθανε πριν τρία χρόνια εντελώς απροσδόκητα. Πήγα στο θέατρο «Μελίνα Μερκούρη» με ανάμεικτα μπορούσα να εκεί.

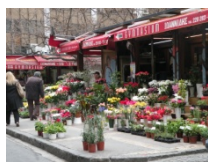
επιστρέψαμε σπίτι, και αλλάξαμε για το καλεσμένοι σε μια γιορτή συναισθήματα, διότι δεν φανταστώ, τί με περίμενε

Στο τέλος της ευχαριστημένη και ευγνώμων, που μας δόθηκε η ευκαιρία να πάρουμε μέρος σ' αυτή την εκδήλωση. Ήταν ένα συγκινητικό και συναισθηματικά εξαιρετικά φορτισμένο βράδυ. Αυτή η υπέροχη μέρα ολοκληρώθηκε με πίτα γύρο και πολλά γέλια...

Καληνύχτα είπαμε στη 1 και μισή.

Τρίτη 3 Απριλίου (ήλιος, αέρας και σύννεφα)

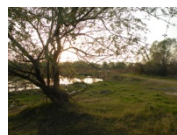
Το πρωινό ήταν ελεύθερο! Επομένως τίποτα δε στάθηκε εμπόδιο σε μια χαλαρή βόλτα στην πόλη: ανθοπωλεία, καφεδάκι, ήλιος, σαλέπι... Στις 5 αναχωρήσαμε για το

Ανατολικό και τον Νίκο Φωτόπουλο. Το μέρος αυτό βρίσκεται στο δέλτα του Αξιού, ένα τεράστιο προστατευόμενο φυσικό περιβάλλον. Μετά το εγκάρδιο καλωσόρισμα του Νίκου πήγαμε στο δέλτα (πάρα πολύ ωραία!).

συνέχεια επισκεφτήκαμε την ένωση γυναικών. Ιδρύθηκε το

Στη τοπική έτος 2007,

όταν άνεργες γυναίκες άνω των 40 ετών συνεταιρίστηκαν και άρχισαν να παράγουν και να προωθούν βιολογικά και χειροποίητα προϊόντα: μακαρόνια, γλυκίσματα, πίτες... Όλα ήταν πεντανόστιμα!

Μετά κάναμε ένα «σεμινάριο» με τον Νίκο και ακολούθησε γλέντι με ζωντανή μουσική και φαγητό... ώσπου κατά τη 1 το λεωφορείο μας μετέφερε σπίτι!

Τετάρτη 4 Απριλίου (καιρός συννεφιασμένος και βροχερός)

Σήμερα ήταν στο πρόγραμμα η επίσκεψη στον δήμαρχο της Καλαμαριάς. Ο νέος δήμαρχος κ. Μπακογλίδης θεοδόσης από ένα σύντομο διάλογο, έπρεπε

μας υποδέχτηκε εγκάρδια. Μετά να μας αφήσει αλλά μας του και να κολατσίσουμε. Μετά

επετράπει να μείνουμε στο γραφείο κάναμε ένα περίπατο στην Καλαμαριά. Πριν αρχίσει να βρέχει, περπατήσαμε μέχρι ένα εξαιρετικό μαγαζί, όπου απολαύσαμε το γεύμα, που μας παρέθεσε ο δήμαρχος. Φύγαμε από κει με τη βροχή να πέφτει ασταμάτητα και είχαμε χρόνο για ένα σύντομο μεσημεριανό υπνάκο, πριν πάμε στο θέατρο Χηλής, όπου περάσαμε ένα υπέροχο βράδυ με τα χορευτικά τμήματα του ΧΟΘ!

Μέσω μιας καταπληκτικής παρουσίασης μάθαμε για τις 13 περιφέρειες τις Ελλάδας, τη γεωγραφική τους θέση, τις παραδοσιακές στολές της κάθε μιας από αυτές και χορέψαμε τους χορούς της κάθε περιοχής! Ήταν μια πάρα πολύ καλή ιδέα! Ακόμα μια φορά πήγαμε για ύπνο πολύ μετά τα μεσάνυχτα...

Πέμπτη 5 Απριλίου (καιρός συννεφιασμένος, από τις 2 μμ έβρεχε συνέχεια)

Μετά από μια ευχάριστη νύχτα, αναχωρήσαμε στις 11 και τέταρτο για την Αμερικανική Γεωργική Σχολή. Προς το παρόν πρόκειται για ένα λύκειο, από το 2013 όμως θα υπάρχουν νηπιαγωγείο και δημοτικό. Το σχολείο είναι ιδιωτικό, ιδρύθηκε από τους αμερικάνους το 1920 και ειδικεύεται στη βιολογική γεωργία: δικές τους ελιές, δικό τους κρασί, ίδιοι τα

λουλούδια, αγελάδες, κόττες... Και φυσικά προωθούν οι προϊόντα τους.

Απολαύσαμε το φαγητό στην εστία και στη συνέχεια επιδοθήκαμε κι εμείς οι ίδιοι στο μαγείρεμα: σπανακόπιτα (με χειροποίητο φύλλο) και ντολμάδες (επίσης χειροποίητοι). Έστω κι αν μερικοί από μας ήταν πολύ κουρασμένοι, απολαύσαμε τις ελληνικές σπεσιαλιτέ, που φτιάξαμε με

τα χεράκια μας!

Στις 5 μμ τελείωσε η επίσκεψή μας στο σχολείο, στο οποίο μας ξενάγησε ο γιός του Ρίζου. Τη μετάφραση στα γερμανικά ανέλαβε η Μαρία! Ευχαριστούμε Μαρία!

Περάσαμε ένα υπέροχο βράδυ στην Ηλιούπολη με πρόβα ενόψει της παράστασής μας και στη συνέχεια γλέντι με «ελάχιστο» φαγητό :-) ! Χορέψαμε πάλι μέχρι αργά μετά τα μεσάνυχτα!

Καληνύχτα!

Παρασκευή 6 Απριλίου (συννεφιά, ηλιοφάνεια, πανσέληνος)

Στις 10 και τέταρτο έπρεπε να έρθει το λεωφορείο για να μας πάει στο σχολείο στη Θέρμη, όπου είχαμε τη φετινή μας παράσταση με στολές. Ωστόσο..... το λεωφορείο ήρθε στις 11 και μισή... Όταν φτάσαμε στο σχολείο, φορέσαμε στα γρήγορα τις στολές και χορέψαμε μπροστά σε ένα πολύ νέο κοινό. Ήταν μια πολύ ωραία ατμόσφαιρα! Στο τέλος όλοι μαζί, κάναμε μια ξενάγηση στο (ολοκαίνουργιο) κολατσίστα. ΧΩΡΙΣ να αλλάξουμε ρούχα, ξεκινήσαμε για το οινοποιείο στην Επανομή. Καταπληκτικό οινοποιείο με ένα φανταστικό μουσείο με ανοιχτήρια και δοκιμή κρασιού. Μετά – επιτέλους!! – βγάλαμε τις στολές! Το ταξίδι συνεχίστηκε για τους Ταγκαράδες και

χορέψαμε
σχολείο και

τον Στέλιο Ανθόπουλο!!! Επιτέλους ποντιακά, σκέφτηκαν μερικοί :-) !!! Τα μέλη του χορευτικού μάς υποδέχτηκαν εγκάρδια με ένα ουζάκι για το καλωσόρισμα, ζωντανή

μουσική με λύρα και νταούλι και ξεκίνησε ο ΧΟΡΟΣ!!!!

Δίπλα μαγείρευαν στο ύπαιθρο ποντιακές σπεσιαλιτέ «ωτία» - αυτιά. Μμμμμ, πολύ νόστιμα!

Χορός και φαγητό μέχρι τις 11 το βράδυ και μετά (δυστυχώς πολύ νωρίς) επιστροφή στο σπίτι... κρίμαααα :- (.

Σάββατο 7 Απριλίου *(συννεφιά, αέρας, πολλή ομίχλη (!), πολύς ήλιος)*

Σήμερα (αναχώρηση στις 9 πμ) πήγαμε στο Νησελούδι για να δούμε ζωντανά το έθιμο των «Λαζαρίνων». Μια εβδομάδα πριν το Πάσχα οι γυναίκες του χωριού πηγαίνουν

ντυμένες με υπέροχες παραδοσιακές στολές από σπίτι σε σπίτι. Εκεί χορεύουν τραγουδώντας κάποιο τραγούδι, το οποίο ταιριάζει στην οικογένεια του συγκεκριμένου σπιτιού. Στο τέλος

δίνουν στις Λαζαρίνες κάποιο γλύκισμα, κάτι να πιούν ή κάποιο μικρό μεζέ ως ανταμοιβή. Μετά πηγαίνουν στο επόμενο σπίτι.

Φτάσαμε στο Νησελούδι κατά τις 10 το πρωί. Όπως πάντα έτσι κι εδώ μας υποδέχτηκαν εγκάρδια και μπορέσαμε να δούμε, πώς βάζουν τη στολή. Στη

συνέχεια οι Λαζαρίνες ξεκίνησαν και εμείς ακολουθήσαμε. Τελείωσαν την επίσκεψη (κι εμείς μαζί) και των 26 σπιτιών του χωριού στη 1 και 45 μμ, έχοντας μια ικανοποιητική ποσότητα γλυκών στην κοιλιά... Στο τέλος χορέψαμε μαζί και επισκεφτήκαμε την τοπική εκκλησία. Στις 2 μμ τους

αποχαιρετίσαμε και γυρίσαμε πίσω στο ξενοδοχείο.

Εγώ έκανα μια βόλτα στο κέντρο της πόλης, αγόρασα λουλούδια και κρασί, μιας και το βράδυ ήταν «ελεύθερο». Η Χριστίνα, η Μαρία κι εγώ ήμασταν καλεσμένες στο σπίτι του Γιάννη και της Παναγιώτας. Περάσαμε ένα πάρα πολύ ευχάριστο, εύθυμο και πολύ διασκεδαστικό βράδυ – συνοδευόμενο από ένα μικρό, πολύ καλό γεύμα – στο σπίτι τους. Κατά τις 11 και μισή μας πήγαν σπίτι. Στο γυρισμό ο Γιάννης και η Παναγιώτα εκμεταλλεύτηκαν την ευκαιρία και μας έκαναν μια μικρή ξενάγηση με το αυτοκίνητο στην πόλη, δείχνοντάς μας τα διάφορα αξιοθέατα! Ευχαριστούμε!!

Κυριακή 8 Απριλίου *(ηλιοφάνεια, καταιγίδα)*

Η τελευταία μας μέρα ξεκίνησε επιτέλους με ήλιο! Στις 11 πμ μας έφερε το λεωφορείο στη Νέα Μεσημβρία. Ακόμα μια φορά (πώς θα μπορούσε να είναι αλλιώς ☺) μας υποδέχτηκαν τα μέλη του χορευτικού εγκάρδια με

λουλούδια και ποτό. Και μετά.... ΠΟΝΤΙΑΚΟΣ χορός! Παράλληλα με το χορό, μαγειρέψαμε κιόλας ποντιακά: μπερέκ! Είναι πάρα πολύ νόστιμο! Εκτός από αυτό υπήρχε κι άλλο φαγητό... Στις 3 και μισή έπρεπε να

αποχαιρετίσουμε τους φίλους μας και να γυρίσουμε στο ξενοδοχείο. Μας έμεινε λίγος χρόνος για ένα μεσημεριανό υπνάκο, πριν πάμε το βράδυ στη μεγάλη αποχαιρετιστήρια γιορτή στο «σπιτάκι».

Ο αποχωρισμός από τόσο πολλούς υπέροχους ανθρώπους συνοδεύτηκε

λόγια του

φορά δεν

αγκαλιές, τα

χορευτικά, που

αποχαιρετίζουν... Με άφησε άφωνη η εγκαρδιότητα και η ζεστασιά, που πάντα μας δείχνουν οι φίλοι μας.

από πολλά δάκρυα... Τα συγκινητικά

Βασίλη και του Σάκη (τον οποίο αυτή τη

συναντήσαμε πολύ συχνά ☺), οι

δώρα..... Ήρθαν μέλη από όλα τα

γνωρίζουμε στη Θεσσαλονίκη, για να μας

Το τελευταίο μας βράδυ η βροχή, που έπιασε μετά, σταμάτησε κατά τις 11 παρά τέταρτο. Με βαριά καρδιά αποχαιρετιστήκαμε και γυρίσαμε φορτωμένοι με πολλά δώρα στο λεωφορείο, το οποίο μας πήγε για τελευταία φορά στο ξενοδοχείο. Το υπέροχο αυτό βράδυ ολοκληρώθηκε με ένα ευχάριστο ποτηράκι κρασί στο φουαγιέ του ξενοδοχείου.

Δευτέρα 9 Απριλίου *(συννεφιά)*

Το πρωί της τελευταίας μέρας: πακετάρισμα, μια τελευταία βόλτα στη θάλασσα, ένας τελευταίος περίπατος στην αγορά, στο Λευκό Πύργο, μια τελευταία ματιά στο λιμάνι και μια τελευταία ανάσα θαλασσινού αέρα... Φτάσαμε στο αεροδρόμιο και κάναμε αμέσως check in ελπίζοντας να μην έχουμε πρόβλημα με παραπάνω βάρος (ευτυχώς δεν είχαμε)... Το αεροπλάνο μας απογειώθηκε στη 1 και μισή. Πριν από αυτό όμως αποχαιρετίσαμε ξανά τον Βασίλη, την Ξανθίππη, τον Στέλιο, τον Σάκη και πολλούς άλλους φίλους, οι οποίοι ήρθαν στο αεροδρόμιο ειδικά για μας!!

Ακόμα μια φορά έφτασε – πάρα πολύ γρήγορα – μια υπέροχη διαμονή στη Θεσσαλονίκη στο τέλος της... Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε με όλη μας την καρδιά ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΜΑΣ, οι οποίοι – παρά τις αντιξοότητες – έκαναν δυνατή για εμάς μια τόσο υπέροχη, πλούσια σε εμπειρίες, διασκεδαστική, πραγματικά απεριγράπτα ωραία διαμονή στη Θεσσαλονίκη!! Και για ένα πράγμα μπορούν να είναι όλοι οι φίλοι μας βέβαιοι: ό,τι και να γίνει στην υπέροχη χώρα σας, θα έρθουμε ξανά!!!

Ευχαριστώ πάρα πολύ!!!!!!!!!!

ΥΓ: Να μην το ξεχάσω: Αυτό είναι το δικό μου, προσωπικό ημερολόγιο! Καλή ανάγνωση! Ούτε